

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Προσφυγή της Algemene Financieringsmaatschappij Nefico BV κατά Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 23 Νοεμβρίου 1989

(Υπόθεση T-157/89)

(90/C 14/12)

Η Algemene Financieringsmaatschappij Nefico BV, εκπροσωπούμενη από τον Rechtsanwalt Prof. Arved Deringer και τον Rechtsanwalt Dr. Frank Montag, του δικηγορικού γραφείου Deringer, Tessin, Herrmann & Sedemund, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Aloyse May, 31, Grand-Rue, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 23 Νοεμβρίου 1989 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

1. να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής 89/536/ΕΟΚ της 15ης Σεπτεμβρίου 1989 σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της συνθήκης ΕΟΚ (IV/31.734 — Αγορά ταινιών από γερμανικά τηλεοπτικά ιδρύματα) (1)·
2. επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση όσον αφορά την Nefico· και
3. να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της Nefico.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η απόφαση είναι παράνομη για πολλούς λόγους:

1. Η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη και δεν εξέτασε όλα τα στοιχεία που είχε στη διάθεσή της. Οι υπό κρίση συμφωνίες είναι πράγματι δυσανάλογες και καταχρηστικές κατά την έννοια της νομολογίας του Δικαστηρίου, από άποψη της καλυπτόμενης ποσότητας υλικού προγράμματος, από άποψη της μακράς διάρκειας ισχύος της άδειας, καθώς επίσης και από εδαφική άποψη. Επομένως, δεν δικαιολογούνται από τις ειδικές συνθήκες της αγοράς.
2. Η Επιτροπή παρέδωθε το άρθρο 85 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ, εφόσον δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της διατάξεως αυτής, και συγκεκριμένα δελτίωση της διανομής των ταινιών, δίκαιο τμήμα από το προκύπτον όφελος για τους καταναλωτές, απαραίτητο των περιορισμών και αδυναμία καταργήσεως του ανταγωνισμού επί σημαντικού τμήματος των σχετικών προϊόντων.
3. Η Επιτροπή παρέδωθε το άρθρο 85 παράγραφος 3 και παραδίασε τα δικαιώματα του αμυνομένου· παρέδωθε επίσης την υποχρέωσή της να μην κάνει κατάχρηση της διακριτικής της ευχέρειας σχετικά με τη χορήγηση εξαιρέσεως, διότι δεν είχε την εξουσία να εξαιρέσει τις συμ-

φωνίες παρά τη δεδηλωμένη βούληση ενός από τα συμβαλλόμενα μέρη, κατόπιν αιτήσεως μόνον του ετέρου των συμβαλλόμενων.

4. Η Επιτροπή, χορηγώντας την εξαίρεση, παρέδωθε το άρθρο 86 της συνθήκης ΕΟΚ, διότι οι περιεχόμενοι στη συμφωνία καταχρηστικοί και αφόρητοι περιορισμοί του ανταγωνισμού οφείλονται σε τελική ανάλυση σε καταχρηστική εκμετάλλευση της δεσπόζουσας θέσης την οποία κατείχε η Degeto/ARD, ήτοι σε συμπεριφορά απαγορευόμενη από το άρθρο 86· δεν επιτρέπεται στην Επιτροπή να χορηγεί εξαίρεση κατά το άρθρο 85 παράγραφος 3, για καταστάσεις που προκύπτουν από την ως άνω απαγορευόμενη καταχρηστική συμπεριφορά.
5. Η Επιτροπή παρέδωθε στην παρούσα διαδικασία από πολλές απόψεις το άρθρο 190 της συνθήκης ΕΟΚ και επομένως η απόφαση πρέπει να ακυρωθεί λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας.

Προσφυγή του Δημητρίου Κουσίου κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 29 Νοεμβρίου 1989

(Υπόθεση T-159/89)

(90/C 14/13)

Ο Δημήτριος Κούσιος, κάτοικος Βρυξελλών, 8a, avenue Jes Ombrages, 1200 Bruxelles, εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Βρυξελλών Jean-Noël Louis, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τη δικηγόρο Yvette Hamilius, 7-11 Route d'Esch, άσκησε στις 29 Νοεμβρίου 1989 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

1. να δεχθεί τυπικά και ουσιαστικά την προσφυγή·
2. κατά συνέπεια, να ακυρώσει:
 - την απόφαση της Επιτροπής περί ακυρώσεως της διαδικασίας πληρώσεως κενής θέσεως, η οποία δημοσιεύθηκε με αριθμό COM/119/87,
 - όλες τις μεταγενέστερες αποφάσεις που έλαβε η Επιτροπή βάσει της εν λόγω παράνομης αποφάσεως,
 - εφόσον παρίσταται ανάγκη, την εκ μέρους της Επιτροπής σιωπηρή απόρριψη της ενστάσεως που υπέβαλε ο προσφεύγων στις 27 Απριλίου 1989·

(1) ΕΕ αριθ. L 284 της 3. 10. 1989, σ. 36.

3. να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, κατ' εφαρμογή είτε του άρθρου 69 παράγραφος 2 είτε του άρθρου 69 παράγραφος 3 εδάφιο 2 του κανονισμού διαδικασίας, καθώς και στα αναγκαία έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο προσφεύγων λόγω της δίκης, και ιδίως τα έξοδα αντικλήτου και τα έξοδα μετακινήσεως, διαμονής, και αμοιβής δικηγόρου, κατ' εφαρμογή του άρθρου 73 στοιχείο 6) του ίδιου κανονισμού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων επικαλείται:

- παράβαση του άρθρου 25 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, καθότι η υπό κρίση κοινοποιηθείσα απόφαση δεν περιείχε καμία αιτιολογία η οποία να του επιτρέπει να ελέγξει το δάσμο της αποφάσεως,
- παράβαση του άρθρου 45 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, καθότι η δημοσίευση της δεύτερης ανακοινώσεως κενής θέσεως έγινε απλώς για να προσδώσει επίφαση νομιμότητας σε απόφαση η οποία είχε ήδη ληφθεί ενόσω ο προκριθείς υποψήφιος δεν μπορούσε καν να διοριστεί σε θέση της κατηγορίας Α,
- κατάχρηση διαδικασίας, καθόσον αποκλειστικός σκοπός της προσβαλλομένης πράξεως ήταν να καταστήσει δυνατή τη δημοσίευση νέας ανακοινώσεως κενής θέσεως και να παράσχει έτσι στον επιλεγέντα υποψήφιο τη δυνατότητα να υποβάλει εγκύτως υποψηφιότητα.

Αγωγή της Elfriede Sebastiani κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που ασκήθηκε στις 4 Δεκεμβρίου 1989

(Υπόθεση T-163/89)

(90/C 14/14)

Η Elfriede Sebastiani, rue de la Libération 39, L-5969 Itzig-Louξεμβούργο, υπάλληλος της Γενικής Γραμματείας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Paul Greinert και Partner, Hauptmarkt 15, D-5500 Trier, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο την ίδια, Γενική Γραμματεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κτίριο Tour, γραφείο 8/38, Kirchberg, Λουξεμβούργο, άσκησε στις 4 Δεκεμβρίου 1989 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αγωγή κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Η ενάγουσα ζητεί:

1. αποκατάσταση (εντόκως) της χρηματοοικονομικής ζημίας που υπέστη λόγω της αρνήσεως του Κοινοβουλίου να την προαγάγει προσωρινά·
2. αποκατάσταση (εντόκως) της χρηματοοικονομικής ζημίας που υπέστη σε σύγκριση με τη συγκρίσιμη συνάδελφός της στο γαλλικό τμήμα (προϊσταμένη της γαλλικής γραμματείας), λόγω της μη προαγωγής της, δι' αντιστοίχως αναδρομικής προαγωγής ή προαγωγής στον υψηλότερο βαθμό Β3, που αντιστοιχεί στα καθήκοντά της·
3. αποκατάσταση των δικαστικών της εξόδων·
4. επιπλέον ζητεί να υποχρεωθεί η αρμοδία για τους διορισμούς αρχή να διορθώσει την πολιτική της σε θέματα προσωπικού, η οποία συνεπάγεται διακρίσεις σε βάρος κατ' ιδίαν χωρών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, μέσω άδικης απονομής θέσεων, χωρίς να προσανατολίζεται βάσει του άρθρου 27 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, και να θέσει έτσι το πλαίσιο και τις προϋποθέσεις για μια δίκαιη πολιτική σε θέματα προσωπικού, υπό την έννοια των άρθρων 45 και 27, με δίκαιη απονομή θέσεων και δίκαιες προαγωγές στη Γενική Γραμματεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Βάσει των κριτηρίων του άρθρου 45 παράγραφος 1 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, η ενάγουσα έπρεπε να προαχθεί το αργότερο συγχρόνως με τη συνάδελφό της του γαλλικού τμήματος στο βαθμό Β3, επειδή είχε εξίσου καλές υπηρεσιακές κρίσεις και μάλιστα «το άξιζε» περισσότερο. Λόγος για τη μη προαγωγή της είναι μια πολιτική σε θέματα προσωπικού που συνεπάγεται διακρίσεις λόγω ιθαγενείας.

Οι διακρίσεις αυτές οφείλονται στην αναρμοδιότητα της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής να χαράξει και να ακολουθήσει μια δίκαιη πολιτική σε θέματα προσωπικού, σύμφωνα με τα άρθρα 27, 45 παράγραφος 1 και 7 παράγραφος 1 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, τόσο στον τομέα της απονομής των θέσεων των υπαλλήλων στις κατ' ιδίαν χώρες των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, γενικά, όσο και ειδικά στην περίπτωση της ενάγουσας.

Η ενάγουσα δλάπτεται και ζημιώνεται και από οικονομική άποψη από την πολιτική σε θέματα προσωπικού που ακολουθείται από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, η οποία συνεπάγεται διακρίσεις σε βάρος κατ' ιδίαν χωρών και υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.